

(Kort bemærkning).

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Til justitsministeren skal jeg – vel ikke overraskende – bemærke, at Socialdemokratiet faktisk har en betydelig indflydelse i denne sag. Justitsministeren lod, som om det ikke var tilfældet, men det ved han ganske udmærket at det er. I denne sag falder resultatet ud sådan, som Socialdemokratiet ønsker det.

Med hensyn til åbning eller ikke åbning – og hvem det så end er, der kommer med den, om det er mig, eller det er fru Pia Kjærsgaard – vil jeg sige, at det er jo rimeligt vigtigt at være klar over, hvad det er, man skal være åben over for, og det synes jeg vi har prøvet i løbet af debatten at få klarlagt. Men efterhånden som debatten er skredet frem, er det blevet mere og mere uklart, hvad regeringen egentlig ønsker at sende af signaler. Jeg er da ellers kommet med en anmodning, som man kunne forestille sig at nogen havde forholdt sig til, nemlig anmodningen om et signal om, at en sænkning af straffene ville kunne ske som en sænkning af de korte straffesammer, men det er der ikke kommet noget svar på. Altså aner vi ikke noget om, hvad det er, vi skal være åbne over for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af postloven.

Af kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helge Mortensen (S):

Socialdemokratiet kan give tilslutning til en ændring af takseringssystemet for porto, sådan at takseringen afhænger af befordringstiden i stedet for af, hvad der er i selve forsendelsen. Det kunne måske også være en passende lejlighed til at få ryddet den misopfattelse af vejen, at et postkort er billigere i porto, fordi postbudet har lov til at læse, hvad der står på det.

Det er jo i dag sådan, at der er andre tidsfrister for ekspeditionen af tryksager og postkort. Det, der er et spørgsmål for os, er, om ændringen forringer den samlede service for den, om jeg så må sige rigtige post, den primære post, og hvordan det fra forbrugers side vil komme til at tage sig ud. Det vil vi undersøge nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Også ændringerne for postgiroens vedkommende kan vi give tilslutning til. Vi synes, det er rimeligt at opløse de nugældende regler for ekspeditionerne, som i øvrigt er udførligt beskrevet i bemærkningerne. Postvæsenet opleves ofte af kunderne som utrolig bureaukratisk, f.eks. ved skranken, men som det også fremgår af bemærkningerne, sker det også, når det gælder postgiro, og vi vil være meget imødekommende over for en ændring her.

Derimod er vi forbeholdne i vor tilslutning til den foreslåede ændring af lovens § 30. Jeg vil gerne spørge: Hvad er meningen med det forslag? Det er næsten mistænkeligt, så lidt forslaget er beskrevet i bemærkningerne. Kultur- og kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler for indgåelse af aftaler med tredje mand om udførelse af postforretninger, står der i lovforslagets § 1, nr. 3. Hvis det er en yderligere privatisering af post- og telegrafvæsenet, ministeren her vil have Folketingets tilslutning til, kan jeg sige med det samme, at det bliver uden Socialdemokratiets stemmer.

Betingelsen for, at man kan have et postvæsen, der har et højt og sikkert serviceniveau, som er billigt, og som bringer posten hurtigt frem til alle egne af landet, er, at det ikke kun har de dårlige postbesørgelser, men også de gode, de mere givtige. Det hænger sammen, og det skal efter vor mening fortsat hænge sammen.

Den bemyndigelse, som ministeren ønsker indført i loven, kan – synes jeg – uden ond vilje tolkes sådan, at det er hensigten, at der skal ske

[Helge Mortensen]

en yderligere privatisering af postvæsenet, hvilket vi er imod. Hvis hensigten alene er, at ministeren skal have mulighed for at pålægge f.eks. transportører af post som DSB og luftfartsselskaber regler, vil vi gerne vide, hvad problemet er i dag, og hvorfor det kræver en lovændring. Under alle omstændigheder mener vi, at den foreslåede bemyndigelse er for bred i forhold til de forudsætninger, som vi lægger i § 5's bestemmelse om postvæsenets eneret til at besørge post her i landet.

Med dette forbehold over for indholdet af ændringen vedrørende tredjeparts postbesørgelse, kan vi give tilslutning til lovforslaget.

Annelise Gotfredsen (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne – og jeg vil gerne sige, at mine bemærkninger også fremsættes på vegne af Centrum-Demokraterne, der ikke selv har mulighed for at være til stede – kan jeg sige tak for lovforslaget. Jeg synes, det er godt, at man nu imødekommer ønskerne om en modernisering, selv om der i øvrigt allerede har fundet en sådan sted inden for postvæsenet, som har gjort et stort arbejde og opnået mange tilfredsstillende resultater. Der sker nu en imødekommelse af brugernes ønsker, og der tages hensyn til den moderne teknologis muligheder.

Vi er enige i, at det er rimeligt at fjerne betegnelserne »tryksag« og »postkort« som led i at lægge takseringssystemet om til taksering efter befordringstid i stedet for som nu efter indhold. Det imødekommer brugerne, og erhvervslivet kan rimeligvis på denne måde spare mange penge. Vi kan absolut anbefale dette forslag.

Det kan vi også, når det drejer sig om giroens anvendelighed. Det er ikke rimeligt, at den moderne teknologi, som har åbnet muligheder for hurtige overførsler, kan føre til sådanne urimeligheder, som er omtalt i bemærkningerne. Vi mener, at en mulighed for midlertidige overtræk er i orden. Vi vil gerne i udvalget diskutere visse tekniske detaljer ved disse forhold. Men vi finder, det er en rimelig og rigtig lovændring.

Nogle kritikere har sagt, at man nu ville til at drive bankvirksomhed osv. Det mener jeg ikke der er tale om, så vidt jeg kan se på dette forslag. Det har ikke været hensigten, og jeg synes heller ikke, at reglerne åbner nogen mulighed for det. Giroen er udelukkende en betalingsformidlingsvirksomhed, således som postvæsenet

da også selv omtaler det i de brochurer, det udsender. Jeg vil bede ministeren om heroppefra at bekræfte, at det ikke på nogen måde er hensigten med dette lovforslag i hånden at gøre indgreb i bank- og sparekassevirksomhed. Jeg kan også se, at Den danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening selv har anbefalet forslaget.

Vi kan som sagt anbefale det til vedtagelse.

Ole Henriksen (SF):

I SF kan vi umiddelbart støtte dele af forslaget. For os lyder det i hvert fald rigtigt, at man vil prøve at lave en omlægning af tryksager og postkort og gå over til at fastsætte taksterne efter afstande i stedet for efter indhold, som det er i dag. Det lyder rimeligt. Men spørgsmålet er, om der også her er mulighed for en skjult takstforhøjelse, svarende til, at forsikringsselskaber, når de skal lave forhøjelser, også indfører et nyt system, hvorefter man kan få rabatter på en anden måde, men hvor man summa summarum kommer til at betale en højere præmie. Vi må altså sikre, at postvæsenet ikke får en større realindkomst på baggrund af disse omlægninger. Men i øvrigt synes vi, det lyder rimeligt at gå i gang med en sådan omlægning.

Så er der spørgsmålet om girokontoen og giroforretningerne i al almindelighed. Også her synes vi, det lyder rimeligt, at man prøver at rette nogle af de forhold, som umiddelbart virker skæve, og at man betragter girokonti ligesom andre konti, der er en mulighed for at overtrække. En sådan forretningsmæssig service over for kunderne synes vi også er rimelig. Vi kan ved en senere lejlighed vende tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt vi skal se mere alvorligt på hele giroordningen, som vi synes kunne bruges betydelig mere offensivt, end det gøres i dag.

Endelig er der den sidste bestemmelse i dette lovforslag, nemlig ministerens bemyndigelse til at indgå aftaler med tredjemand om udførelse af postforretninger. Det er, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Helge Mortensen, sagde, et område, hvor også vi er betænkelige ved at gå videre. Vi vil under udvalgsarbejdet gerne have en nærmere konkretisering af, om dette betyder en øget privatisering af postvæsenet, for det er bestemt ikke i den retning, vi ønsker at gå i SF. Jeg vil med det samme understrege, at det for SF er en forudsætning, for at vi kan medvirke til denne del af forslaget, at der ska-

[Ole Henriksen]

besikkerhed for, at det kun er om de forretninger, der helt naturligt måtte ligge inden for P&T's område, at man kan indgå sådanne aftaler om hjælp fra tredjemand. Det skal altså ikke være udsalg af P&T's aktiviteter til tredjemand. Her vil vi altså helt klart sætte grænsen, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet se nærmere på, om det er i den retning, det går.

Helge Sander (V):

Vi synes, det er både fornuftigt og naturligt, at man ændrer takseringen, således at det er befordringstid i stedet for indhold, der er afgørende. Så hertil vores fulde tilslutning.

Venstre giver også sin fulde tilslutning til de to andre dele i forslaget, først og fremmest med hensyn til postforretninger med tredjepart, men absolut også det mere hensigtsmæssige i bestemmelsen vedrørende postgiroen, således at betalingstransaktionerne kan ske i overensstemmelse med de hurtigere muligheder, der findes i dag. Det føler vi er en både praktisk og nødvendig ændring, men vi må også understrege, som det allerede er blevet sagt, at det ikke må være starten til en postsparebank. Vi blev ekstra nervøse, da vi i går fra kultur- og kommunikationsministeren fik et svar under almindelig del, hvor der jo var blevet stillet spørgsmål om disse forhold i vores nabolande Norge og Sverige. Her må vi konstatere, som det klart fremgår af ministerens svar, at det har udviklet sig til at blive i klar konkurrence med almindelig bankforretning, og det føler vi inden for Venstre vil være et helt urimeligt konkurrenceforhold, men dette spørgsmål kan vi se nærmere på under udvalgsarbejdet. Det, der i øvrigt vedrører postgiroen i dette lovforslag, kan vi til fulde tilslutte os.

Marianne Jelved (RV):

Det er jo med postvæsenet som med folkeskolen: det har alle gjort erfaringer med, og derfor har alle en mening om væsenet.

Dette bare sagt, fordi jeg er blevet bedt om fra min gruppes side at fremkomme med en lidt generel kritik af postvæsenet i denne anledning. Vi kan godt undre os over, at P&T har formået at skabe pæne overskud igennem de senere år. Det er godt. Men det er ikke så godt, når man ser det i sammenhæng med, at mange borgere faktisk oplever en ringere service i forbindelse med den daglige postforsendelse.

Hvad angår de tre punkter i det forslag, vi behandler i dag, skal jeg om det første sige, at vi er positive i Det Radikale Venstre over for tanken om at ændre takseringen efter befordringstid.

Hvad angår den anden del af forslaget, har Det Radikale Venstre været imod, at postgiro skulle udvikle sig til en eller anden form for bankvirksomhed, men vi støtter dette forslag om fleksibilitet, sådan som hensigten med det er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget.

Den tredje del, hvorefter ministeren skal have lov til at fastsætte regler for at indgå aftaler med tredjemand om udførelse af postforretninger, er vi positive over for, men vi vil gerne under udvalgsarbejdet have nærmere belyst, hvad det konkret drejer sig om. Vi synes ligesom Socialdemokratiets ordfører, at de meget korte bemærkninger gør det lidt svært at vide præcis, hvad det er, det drejer sig om. Men vi er altså generelt positive.

Poulsgaard (FP):

Jamen så lad mig da stare i et positivt hjørne. Vi kan også godt tilslutte os lovforslaget, men jeg vil give den radikale ordfører ret i, at det er lidt selvrosende – det synes jeg i hvert fald. I de almindelige bemærkninger står der f.eks.:

»...tidssvarende tjenesteydelser af høj kvalitet.«

Jeg ved ikke, hvor den høje kvalitet er henne. Nu er jeg jo en ældre mand, og jeg kan huske dengang, da der var både to og tre udbringninger om dagen; nu skal man somme tider være heldig, hvis posten kommer ud én gang om ugen. Jeg tænker også på, at vi investerede milliarder af kroner i Postterminalen, fordi vi dengang fik at vide, at der skulle spares mange mennesker i Postterminalen, men der er mig bekendt ikke sparet én mand derovre, derimod har den givet os en forfærdelig masse kvaler. Hvis det er »tidssvarende tjenesteydelser af høj kvalitet«, er der noget, jeg har misforstået.

Der er også noget andet, der undrer mig. Regeringen har så travlt med at sige, at priserne ikke må stige, og at der skal holdes igen alle steder. Men posttaksterne stiger jo rask væk, f.eks. fik vi forleden at vide, at taksten nu steg 20 øre, så portoen for et almindeligt brev bliver 3 kr. Samtidig med, at vi får meddelelse om, at et brev skal koste 3 kr. i porto, får vi en mægtig flot rød postkasse tilsendt fra postvæsenet.

[Poulsgaard]

Hvad har det kostet at sende denne røde postkasse ud? Vi får breve nok til jul. Er postkassen sendt ud, fordi de såkaldte informationsmedarbejdere, man får ansat i alle etaterne, virkelig skal vise, at de fortjener deres løn? Hvor længe kunne vi have undgået den portoforhøjelse, hvis de ikke havde sendt postkassen ud til alle husstande? Det er noget, der koster, jeg ved i hvert fald som folketingsmand, hvor dyrt det er, når jeg skal sende noget ud til mine vælgere.

Som folketingsmedlem får vi selvfølgelig en del post, og det er også rimeligt, men hvis man også har sendt det digre værk om postgiroen, som jeg modtog forleden dag, ud til alle borgere i dette land – og jeg har en fornemmelse af, at det ikke var som folketingsmand, jeg modtog det – så kunne jeg godt lide at vide, hvor meget det egentlig har kostet postvæsenet først at sende den røde postkasse ud og dernæst sende den nye giroordning. Borgerne i dette land er ikke så dumme; de kan godt selv finde ud af postnumrene, og hvordan man opretter en girokonto – ellers er skolepengene i hvert fald spildt.

Men når det er sagt, skal jeg glæde ministeren med, at vi støtter lovforslaget.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg skal kort på mit partis ordførers vegne fremføre, at Kristeligt Folkeparti ser positivt på P&T's forsøg på at gennemføre omfattende moderniseringer, der har til formål at yde borgerne og erhvervslivet »tidssvarende tjenesteydelse af høj kvalitet.«

Kristeligt Folkeparti ønsker at sikre, at postbesørgelsen til tyndere befolkede egne af landet ikke fordyres.

Jørgen Tved (FK):

Fra Fælles Kurs håber vi, at udvalgsbehandlingen af dette forslag vil tydeliggøre nogle af spørgsmålene. I øjeblikket har vi nærmest opfattelsen af, at man moderniserer for at gøre servicen over for borgerne stadig ringere, gøre tingene stadig dyrere, og hvis det er den udvikling, der skal fortsætte, må vi beklage – så er vi ikke med på holdet.

Vi har lige netop oplevet en takstforhøjelse, som vi ikke så nogen anledning til, og vi har vel nok alle sammen på et eller andet tidspunkt bandet lidt over, at posten og den service, som vi får fra postvæsenet, ikke havde den standard, den havde tidligere.

Hvis disse moderniseringsforslag får til følge, at tingene bliver ringere, er vi altså modstandere af fortsatte moderniseringer. Hvis de derimod skulle have et andet sigte, vil vi godt se nogle beviser på, at det holder.

Hvad angår postgiroen, har vi intet imod, at den udvikler sig til en egentlig postsparebank, men det er jo noget helt andet, som dette forslag ikke tager stilling til.

Som sagt venter vi med at tage hatten af, indtil vi ser, hvad der kommer ud af udvalgsbehandlingen.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne sige tak for den fra stort set alle ordførere venlige modtagelse, forslaget har fået. Det er jeg glad for, for de punkter, forslaget vedrører, er forslag, som jeg tror vil give gode konsekvenser for postbesørgelsen og for girovirksomheden her i landet. Det gælder både tanken om at taksere efter befordringstid og ikke efter indhold og de tilpasninger, som må ske til edb-området, brugen af edb i bank- og pengeformidlingsforretninger, således at man får tilpasset girovirksomheden til dette områdes teknologi, som den har udviklet sig. Det vil være til gavn for både vore erhvervskunder og de private kunder.

Jeg skal kun sige til hr. Helge Mortensen, at vi jo i udvalget kan drøfte de detailproblemer og tekniske problemer, som både hr. Helge Mortensen og et par af de andre ordførere efterlyste.

Jeg vil gerne generelt sige, at der ikke med dette er tale om at forringe servicen, tværtimod skulle det betyde en forbedring og en smidiggørelse af servicen på de områder, vi taler om her, og det skulle også kunne give en forbedring af servicen derved, at en indretning af takseringen efter tid skulle kunne give en udjævning af arbejdet med postbefordring, således at det skulle kunne give en smidigere afvikling af hele postbesørgelsen. Der ligger altså både direkte og indirekte nogle forbedringsmuligheder i denne sammenhæng.

Jeg vil gerne sige til de ordførere, som har talt om, at priserne er sat for højt op, og at man får en ringere service, at sagen er den, at man nu arbejder med at gennemføre en postservice, som er effektiv, og som samtidig udføres til – og det er målsætningen – faste eller helst faldende

[Kultur- og kommunikationsministeren]

realtakster. Det er også det, der er sket i de senere år. Det synes jeg er en god målsætning. Men det skal være således, at man arbejder i markedet uden for det område, hvor eneretten er gældende, altså på brevbefordringen. Det havde været en stor fordel for postvæsenet, at man kunne tilbageerobre dele af pakkemarkedet ved indten for dette område at arbejde efter markedsbestemte hensyn og derved i virkeligheden give kunderne som helhed en bedre service, og det skal naturligvis fortsættes.

Hr. Helge Mortensen og hr. Ole Henriksen var usikre med hensyn til punktet om, at der kunne fastsættes nærmere regler for indgåelse af aftaler med tredjemand om udførelse af postforretninger. Det er nu ikke så dramatiske ting, der gemmer sig bag ved denne formulering, og det vil jeg naturligvis gerne detaljeret gøre rede for under udvalgsarbejdet, således som der blev bedt om. Sagen er, at P&T allerede nu undertiden indgår aftaler med private dér, hvor det kan være praktisk og hensigtsmæssigt at få udført postforretninger ved en sådan privat mellemkomst. Der er ikke tale om at afstå dele af virksomheden til private.

Der bliver også i fortsættelse af det, der i øvrigt er tale om i dette forslag om tilpasning til edb-udviklingen, behov for i et vist omfang at træffe aftaler f.eks. med pengeinstitutter om at udføre postforretninger, herunder ind- og udbetalinger ved postgiro, således at det kan smidiggøre brugen af postgiro og vil stille postgiro bedre, hvis man kan gennemføre en sådan ordning, og derfor er det nødvendigt, at der af kultur- og kommunikationsministeren kan fastsættes tydelige og ensartede regler for, hvordan private kan varetage sådanne forretningsopgaver på vegne af P&T, således at ansvarsforpligtelser m.v. er klargjort. Vi må have en klar lovhjemmel til, at der kan fastsættes sådanne tydelige og ensartede regler. Men detaljerne skal jeg gerne gøre rede for under udvalgsarbejdet. Og så her er der i virkeligheden tale om at smidiggøre systemet for at gøre det bedre for forbrugerne.

Jeg skal også gerne i anledning af fru Annelise Gotfredsens og hr. Helge Sanders opfordring understrege, at der ikke med dette forslag er tale om at gå ind i at udvikle postgiroen til at blive en bankvirksomhed. Det er denne regerings forudsætning, at postgiro skal fortsætte med at være den bedst mulige betalingstrans-

portservice uden tilknyttet bankvirksomhed. Jeg kan til hr. Helge Sander sige, at det netop var for at understrege forskellen på den danske giro og giroen i andre nordiske lande, at dette materiale blev sendt frem. Det blev egentlig sendt frem mere til beroligelse end til at vække bekymring hos Kulturudvalgets medlemmer.

I anledning af de bemærkninger, som bl.a. hr. Poulsgaard var inde på om kvaliteten, vil jeg dog sige, at der over relativ kort tid er sket en meget stærk forbedring af postvæsenets kvalitet både med hensyn til den sikkerhed, hvorved posten tidsmæssigt kommer ud, og med hensyn til omkostnings- og indtjeningsniveauet, og det burde da glæde hr. Poulsgaard, at det, man arbejder med nu i postvæsenet, i høj grad er omkostningsbestemte takster, således at det også forklarer de prisstigninger, der har været tale om, efter at man i flere år har levet uden prisstigninger på portoområdet.

Jeg takker for, at hr. Poulsgaard også udtrykte enighed. Det er så sjældent, jeg får tilslutning fra hr. Poulsgaard, at jeg noterer dette i denne sammenhæng. Jeg kan tilføje, at hr. Poulsgaard kan få den fordel ud af en ny takseringsordning, at han, når han sender sine politiske budskaber ud, hvis de kan vente lidt længere, kan få dem til en lavere pris, altså hvis han vælger en kortere udsættelsesperiode for sine budskaber – hvis de kan tåle det – men det bliver hr. Poulsgaards vurdering og ikke min eller postvæsenets.

Jeg skal understrege, at postgiroen, når den f.eks. udsender enten husstandsomdelte eller andre forsendelser eller simpelt hen udsender materiale til og modtager materiale fra sine kunder, betaler den porto til postvæsenet, ganske som andre virksomheder gør det, da postgiroen jo er en selvstændig statsvirksomhed, og det er netop den udvikling, som er i gang i disse år, og som vi i regeringen lægger megen vægt på.

Jeg takker, og jeg er sikker på, at vi i udvalget kan få en uddybning, som vil afklare de spørgsmål, der er rejst her i debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsessstøtte.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 13/1 88)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Frank Jensen (S):**

Endelig kommer lovforslaget om den længe ventede SU-reform på Folketingets bord. Det var også i sidste øjeblik, når de væsentlige dele af loven skal træde i kraft fra 1. august 1988.

Forliget mellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre i april 1987, som danner baggrund for lovforslaget, indeholdt bl.a. en væsentlig forhøjelse af stipendierne for både ude- og hjemmeboende, en nedsættelse af forældreindtægtsafhængigheden til 19 år, afskaffelse af banklån og indførelse af studielån til meget billig rente, indførelse af befordringsgodtgørelse og en hævelse af formuegrænsen, alt sammen væsentlige skridt fremad mod rimelige økonomiske forhold for de studerende- forbedringer, som skal bidrage til nedskæringer af de studerendes alt for omfattende erhvervsarbejde, overskridelser af de normerede studietider samt fjerne den helt urimelige gældsætning, som mange studerende har opnået gennem de borgerlige partiers indførelse af statsgaranterede banklån fra 1975.

Men det lovforslag, som ministeren nu har fremsat, har en række skønhedspletter i forhold til beslutningsforslaget. For det første lægges der mellem linjerne i lovforslaget op til en stramning og afkortning af studierne. Det må sættes på plads under udvalgsbehandlingen, for det skal ikke være sådan, at uddannelsesstøtten tvinger folk over i kortere uddannelser eller tvinger læreanstalterne til at skære ned på

studieperioderne. Det skal fortsat være muligt at skifte studium, og reglerne for meritoverførsel skal styrkes. Desuden mener vi i Socialdemokratiet, at der skal ske en forbedring af studievejledningen i gymnasierne for at mindske studieskiftene i begyndelsen af de videregående uddannelser.

Ministeren har tilsyneladende glemt en af de ting, der stod i folketingsbeslutningen, der danner basis for lovforslaget, nemlig at de studerende, der påtager sig det tidkrævende arbejde at sidde i de styrende organer, skal have ret til en uddannelsessstøtte og en uddannelsessstøtte, der skal forlænges ud over den normerede studietid. Det skal ikke være sådan, at man skal have penge med hjemmefra for at kunne lade sig vælge til de styrende organer.

Dispensationsreglerne skal også omfatte de studerende, der udsættes for sygdom eller sociale begivenheder i den nærmeste familie.

Det er altså helt afgørende, at man nu på uddannelsesinstitutionerne nyvurderer de såkaldte normerede studietider, således at de kommer til at svare til, hvad en typisk studerende i gennemsnit bruger på at gennemføre studiet på tilfredsstillende måde. Det varierer kolossalt fra studium til studium, hvor lang tid studiet er normeret til, og hvor lang tid der rent faktisk skal bruges på studierne. Det er helt afgørende, at man nu får de to ting bragt i overensstemmelse, så man får en realistisk nynormering af studietiderne.

Der skal laves en overgangsordning for de nuværende studerende, som allerede nu har overskredet den normerede studietid. De skal ikke sendes ud på Herrens mark, fordi vi nu laver en forbedring af de uddannelsessøgendes økonomiske muligheder.

Som det fremgår af Rådet for Uddannelsesstøttes kommentarer til lovforslaget, er der i forhold til satserne i beslutningsforslag nr. B 52 sket en forringelse af rådighedsbeløbet på grund af den manglende pristalsregulering. Det forhold vil Socialdemokratiet gerne være med til at søge løst under det forestående udvalgsarbejde. Det helt afgørende for de studerende er nu, at Folketinget hurtigst muligt får dette forslag behandlet, og at vi under det forestående udvalgsarbejde får rettet de mange fejl, som har indsnæget sig i ministerens lovforslag.